

POSTANOWIENIE

29 listopada 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 29 listopada 2023 r. w Warszawie
zażalenia M.N.1 i M.N.2

na postanowienie Sądu Najwyższego
z 22 grudnia 2022 r., I CSK 3625/22,
w sprawie z powództwa M.N.1 i M.N.2
przeciwko S. spółce akcyjnej w W.
o ustalenie,

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 22 grudnia 2022 r. odmówił przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej S. S.A. i zasądził od skarżącego na rzecz M.N.1 i M.N.2 kwotę 2700 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego. W zażaleniu na to postanowienie powodowie M.N.1 i M.N.2 zarzucili naruszenie art. 98 § 1 i § 3 w zw. z art. 108 § 1, art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. „przy uwzględnieniu” § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust.4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Wnieśli o zasądzenie na ich rzecz kwoty 4050 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego oraz zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Dopuszczalność zażaleń do Sądu Najwyższego podlega regulacji szczególnej zawartej w art. 394¹ k.p.c. Oznacza to, że poza przypadkami uregulowanymi w tym przepisie zażalenie do Sądu Najwyższego jest niedopuszczalne. W świetle art. 394¹ k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego w przedmiocie kosztów postępowania kasacyjnego nie jest orzeczeniem podlegającym zaskarżeniu zażaleniem. Z tego względu zażalenie powodów wniesione na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2022 r. podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne na podstawie 373 § 1 w zw. z art. 397 § 3, art. 394¹ § 3, z art. 398⁶ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.

[a!]